

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Червен бряг, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ЧЕРВЕН БРЯГ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател: Йохан М. Дженов

при участието на секретаря Марияна Ц. Тодорова
като разгледа докладваното от Йохан М. Дженов Административно
наказателно дело № 20214440200269 по описа за 2021 година

на Червенобрежки Районен съд на основание данните по делото и закона, за да се произнесе
взе предвид следното: Производство по чл.59, ал.1 ЗАНН вр. чл. 57, ал.1 от ЗЛОД

Съдебното производство е образувано въз основа жалба на С.И.А., с ЕГН *****, с
адрес: гр. xxx подадена по реда на чл. 59 от ЗАНН, против Наказателно постановление №
230/10.08.2021 г. на Директора на Регионална дирекция по горите – гр. Ловеч, с което за
нарушение на чл.84, ал. 1 във вр. с чл. 57, ал.1 от Закона за лова и опазване на дивеча му
било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лв., лишен е от
право да ловува за срок от три години и е отнета вещта послужила за извършване на
нарушението, а именно – ловна пушка „xxx и ловни патрони калибър 16 общо 36 бр. В
жалбата се излагат твърдения за неизвършване на вмененото му нарушение и подробни
доводи за допуснати в хода на административно то производство съществени нарушения на
съдопроизводствените правила, довели до издаването на незаконосъобразно наказателно
постановление. Моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното
постановление.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения срок, до
компетентния съд чрез наказващия орган, който го е издал, поради което същата е
допустима и следва да бъде разгледана.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – редовно призован в съдебно заседание се явява лично. Поддържа
жалбата. Излага подробни твърдения, че не е извършил вмененото му административно
нарушение. Навежда доводи за незаконосъобразност на издаденото наказателно
постановление. Позовава се на писмени и гласни доказателства.

ОТВЕТНИКЪТ по жалбата – редовно призован, изпраща представител и релевира

становище за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, обосноваващо потвърждаването му. Излага подробни доводи за това. Позовава се на писмени и гласни доказателства.

Съдът като съобрази събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид изложеното в жалбата и становището на страните, намира за установено следното: Към жалбата с писмо изх.№ 3470/07.09.2021 г. от РДГ – Ловеч, наказващият орган е изпратил на съда жалбата ведно с писмени доказателства: АНП № 230/04.03.2021 г. по регистъра на РДГ-Ловеч, съдържаща: Обратна разписка с отбелязана дата на връчване 26.08.2021 г.- оригинал; писмо за връчване на НП с изх. № РДГ08-6701/10.08.2021 г.- оригинал; НП № 230/10.08.2021 г. на Директора на РДГ–Ловеч-оригинал; АУАН 2300/04.03.2021г. по регистъра на РДГ- Ловеч- оригинал; Разписка за отговорно пазене на вещи Серия Б00А № 003195/23.01.2021 г. – заверено копие; разписка за отговорно пазене на вещи серия Б00А № 000874 от 23.01.2021 г. – оригинал; Рапорт от А.О.О., на длъжност горски инспектор при РДГ- Ловеч, с наш вх.№ РДГ08-1876/01.03.2021 г. – оригинал; Билет за лов № 337503 с х. № 0050864 издаден на 11.12.2018 г.; Заповед № 41/17.01.2012 г. на ИД на ИАГ- София-копие; Заповед № РД-49-199/16.05.2011 г. на Министъра на земеделието и храните.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното от фактическа страна: На 23.01.2021 г. в землището на с. Девенци, общ. Червен бряг, на място с /GPS/ географски координати – 43 градуса, 18 минути, 31,560 секунди северна ширина /N/ и 24 градуса, 12 минути и 42,498 секунди източна дължина /E/, като ловец в ЛРД – Девенци, притежаващ билет за лов № 337503, издаден от ДГС – Плевен на 11.12.2018 г. и членска карта № Б 039349, издадена от СЛРД Червен бряг, заверени за 2021 г., жалбоподателя извършал ловуване по смисъла на чл.43, ал.3, предл. първо, т.1 от ЗЛОД, осъществено чрез престой до спрян на земен път в землището на с. xxx, с извадена от калъфа и сглобена ловна пушка xxx, незаредена, без поставена предпазна заключалка на спусъците, намираща се между предните седалки и ловни патрони калибър 16 – 36 броя, със следните номера – 5 бр. № 12/0; 1 бр. 13/0; 16 бр. № 7;5 бр. № 3; 5 бр.№1; 2 бр. № 9 и 2 бр. бренеке, намиращи се на предната дясна седалка, като при проверката не е открит убит дивеч. АНО приел, че имало достатъчно данни и след проведеното административно-наказателно производство издал атакуваното НП.

От разпитаните свидетели, се установи, че на посочената дата – 23.01.2021 г., горските служители – свидетелите А.О.О., на длъжност горски инспектор при РДГ- Ловеч и Л. Й. Л., извършвайки проверка по пътя видели жалбоподателя да стои до лек автомобил „xxx. В автомобила забелязали ловна пушка и патрони. Без да попитат каквото и да е съставили на С.А. АУАН, въз основа на който било издадено и атакуваното НП. В административно-наказателната преписка липсват каквито и да е други доказателства за извършване на вмененото нарушение от страна на жалбоподателя. Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните по делото писмени доказателства, от показанията на разпитаните свидетели, обяснението на жалбоподателя, както и от приложената административно-наказателната преписка. Между събраните писмени и гласни

доказателства няма противоречия. Същите кореспондират помежду си и взаимно се допълват, поради което съдът ги кредитира изцяло с доверие.

Действията по установяване на визираното административно нарушение следва да са извършени от компетентния административно-наказващ орган при спазване на процесуалните разпоредби на ЗАНН с цел установяване на нарушението, нарушителя и неговата вина. Районният съд по производството по обжалване на наказателните постановления се явява инстанция по същество на спора. Като такава той е длъжен да извърши самостоятелна и пълна проверка на всички факти и доказателства, обосноваващи издаването на НП. Следва да бъде извършена и служебна проверка за наличието на процесуални нарушения, извършени при съставяне на АУАН и НП.

Настоящият съдебен състав намира, че в обсъждания случай има нарушение на чл.40 от ЗАНН. Органът оправдава издаването на акта с обстоятелството, че нарушението е установено с официални документи – чл.40, ал.4 от ЗАНН. Приложената от актосъставителя норма на чл.40, ал.4 от ЗАНН настоящата съдебна инстанция намира за незаконосъобразна. Налице е не само нарушение в процедурата по съставяне на акта, а изобщо **по констатиране и установяване извършването на административно нарушение**. Да се приеме противното би означавало да се игнорира съществен елемент от формата на акта за установяване на административно нарушение, който от своя страна слага началото на административно-наказателния процес. Обсъжданият тук текст от ЗАНН следва да се тълкува стеснително и във връзка с чл.35 от ЗАНН и чл. 36, ал.2 от с.з. Административното наказание се налага по строго формална процедура имаща за цел да защити правата на лицето. Така изготвеният АУАН е незаконосъобразен и опорочава процедурата по съставянето му. АНО пък от своя страна, не е изпълнил задълженията си по чл.52, ал.4 от ЗАНН, като е следвало преди да се произнесе по преписката, респективно преди да издаде НП, да провери АУАН с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, а при необходимост и да извърши допълнително разследване на спорните обстоятелства. Липсват каквито и да е други данни, че изобщо е извършено административно нарушение. Съгласно нормата на чл.116, ал.1 от НПК, една присъда не може да се основава само на самопризнание. Субсидиарното прилагане правилата на НПК и в настоящето административно производство ни обвързва със посочената забрана, извършването на едно административно нарушение да се установява само на справката попълнена от жалбоподателя. При така констатираното неспазване на чл.40 от ЗАНН се извежда извода за съществено нарушение на административно-наказателната процедура и то още при нейното начало, което само на това основание обосновава отмяна на НП, без да се разглежда същото по същество.

Само за пълнота настоящия съдебен състав намира за необходимо да посочи че, са допуснати и други съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, обуславящи незаконосъобразността на атакуваното НП. В хода на административно-наказателното производство е видно, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, обуславящи незаконосъобразността на атакуваното НП. В съставения АУАН, както и в

издаденото въз основа на него НП, не е дадено точно и пълно описание на нарушението и описание на обстоятелствата, при които то е извършено. Изпълнителното деяние е посочено в актовете на административнонаказателното производство, като "ловува, като взел и пренесъл труп..", без то да е определено конкретно и ясно посредством посочване на някое от действията визирани в чл.43, ал.2 и ал.3, т.1 и т.2 от ЗЛОД. В разпоредбата на чл. 43, ал. 2 и ал. 3 т. 1 и т. 2 от ЗЛОД е дадено точно определение на това понятие, както и с какви действия то се осъществява, но от административните органи на ДГС, не е изяснено, в коя конкретна хипотеза от посочените в нормативния текст на чл.43 ал.2 и ал.3 от ЗЛОД понятия, е извършено деянието описано в АУАН и издаденото въз основа на него НП. Допуснатото нарушение в актовете на административно-наказателното производство е съществено, тъй като е препятствало възможността на привлеченото към отговорност лице да разбере за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата отговорност, за да организира адекватно защитата си, още от самото начало на административнонаказателното производство, като не може да бъде преодоляно от събраните по делото гласни доказателствени средства, в т.ч. и показанията на актосъставителя. В конкретния случай нито един от актовете на административнонаказателното производство не съдържа в необходимата пълнота описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, съобразно изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Използваният в двата акта израз: "в качеството си на ловец е убил" е всъщност формулировка дадена в нормативните текстове на чл.43, ал.2 и 3 т.1 и т.2 от ЗЛОД. В тази връзка следва да се посочи, че нормата на чл. 84, ал.1 от ЗЛОД посочва общо признаците на нарушението, а разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН изискват да се посочат конкретни факти и обстоятелства, които като се подведат под съответната правна норма, осъществяват предвидения в нея състав на административно нарушение. В случая както актосъставителят, така и административно-наказващия орган са се задоволили да посочат, че нарушението се изразява в това, че лицето "ловува, ...", но не са посочени начините и средствата, с които това е направено и как са го констатирани /установили/. За да предизвика целените с издаването му правни последици, наказателното постановление, следва да съдържа отнапред определен в закона минимален обем информация. Данните, фактите и обстоятелствата, които безусловно следва да съдържа наказателното постановление са посочени в чл. 57 от ЗАНН. Тези от тях, посочени в чл. 57, ал. 1 т. 5 и т. 6 от ЗАНН, а именно – **описание на нарушението**, датата и мястото, където е извършено, **обстоятелствата, при които е извършено**, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени виновно, съставляват мотивите – фактическите и правни основания, от които следва постановения от административнонаказващия орган резултат.

Неспазването на така установените нормативни изисквания, има за последица постановен в съществено нарушение на закона акт. Изискването за обосноваване на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и правнозащитените интереси на гражданите и организациите - страни в административнонаказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата

съображенията, въз основа на които административнонаказващият орган е пристъпил към налагане на конкретно административно наказание. Това подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана в избора на защитните средства и въобще при изграждането на защитата срещу такива актове. От друга страна, наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според Закона за административните нарушения и наказания е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. Впрочем, в този смисъл следва да бъде съобразено и Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., ОС на съдиите, докладчик председателят на V отделение А.И. Ясно е при това положение, че цитираните части от наказателното постановление, не дават задоволителен отговор на въпроса какво точно е извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Разпоредбата на закона е ясна, категорична и точна. Каза се, според чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН наказателното постановление, трябва да съдържа описание на нарушението, и обстоятелствата, при които е извършено. Това посочване трябва да е конкретно и небудещо съмнение. Тези реквизити не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика, още по - малко, да бъдат извлечени по тълкувателен път от съдържанието на други реквизити или от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения от категорията на процесните, и в твърде сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Правоприлагането по принцип и в частност административнонаказателното такова, не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни. При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателя С.И.А.. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по Закона за лова и опазване на дивеча. След като не е налице извършено деяние, което може да се квалифицира като административно нарушение, не следва да се носи и административнонаказателна отговорност, т.е. обжалваното НП следва да бъде отменено. Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № № 230/10.08.2021 г. на Директора на Регионална дирекция по горите – гр. Ловеч, с което на С.И.А., с ЕГН *****, с адрес: гр. xxx, с което за нарушение на чл. 86, ар. 1, т. 2 от Закона за лова и опазване на дивеча и на основание чл. 96, ал 1 от ЗАНН му било наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200/двеста/ лв. по чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЛОД, на основание чл. 94, ал. 1 от с.з. е бил лишен от право на ловуване за срок от три години и на основание чл. 95, ал. 1 от ЗЛОД му е било отнето собственото 1 бр. гладкоцевно ловно оръжие – xxx и ловни патрони

калибър 16 – 36 броя, със следните номера – 5 бр. № 12/0; 1 бр. 13/0; 16 бр. № 7; 5 бр. № 3; 5 бр. № 1; 2 бр. № 9 и 2 бр. бренеке.

След влизане в сила на постановления съдебен акт, иззетите вещи да се върнат на жалбоподателя.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Плевенски административен съд по реда на Административно процесуалния кодекс, в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Червен Бряг: _____